Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35122
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar

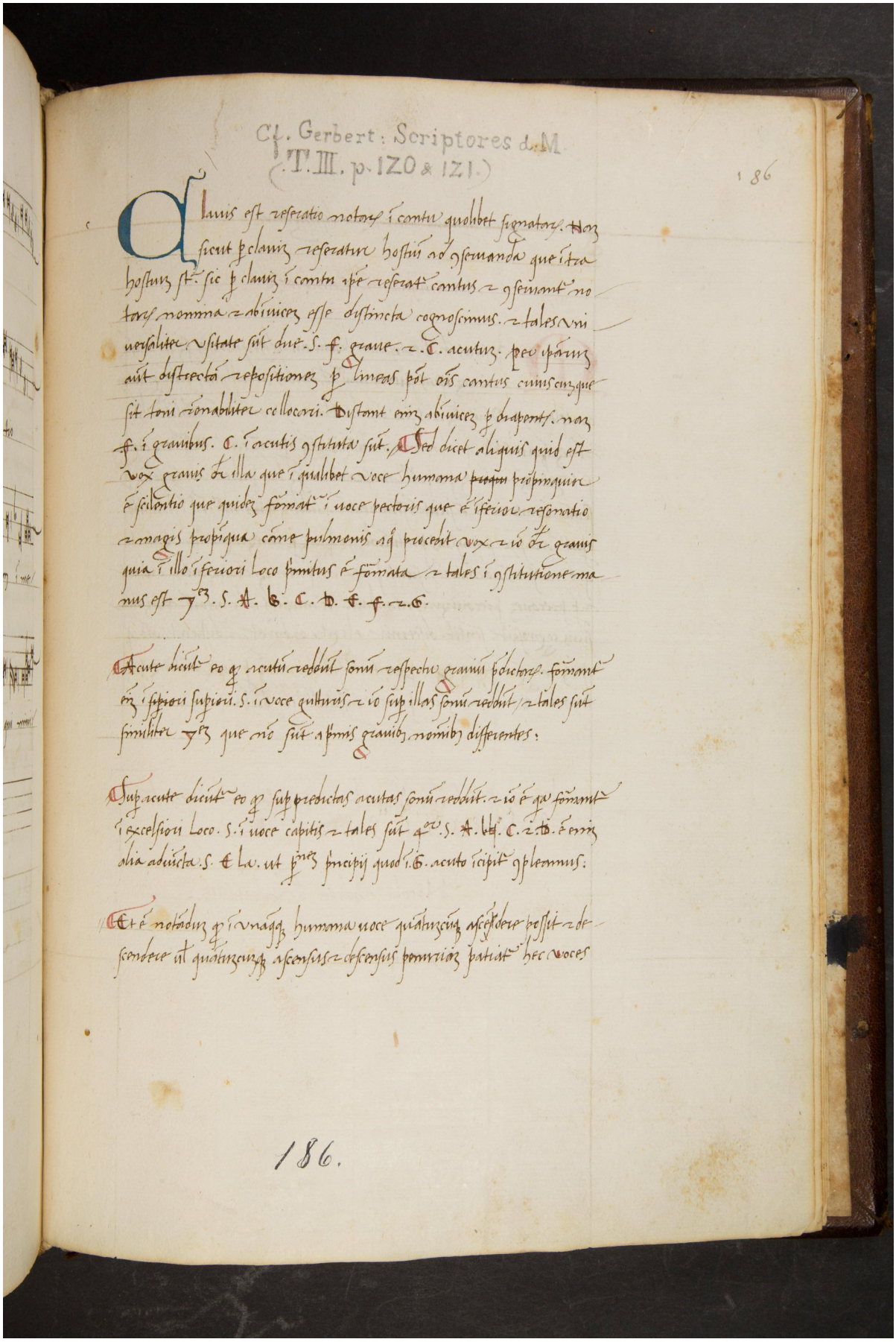

Cf. Gerbert: Scriptores d. M.
(T. III. p. 120 & 121.)

186

Clauis est reseratio notule i contu quelibet signature. Hoc
sicut p clauiz reseratur hostiu ad gseruanda que ita
hostiuz st. sic p clauiz i contu ipe reserat cantus ⁊ gseruant no
tule nomina ⁊ abinicez esse distincta cognoscimus. ⁊ tales uni
uersaliter usitate sut due. S. f. graue. ⁊ C. acutuz. Per ipaz
aut distincta repositiones p lineas pot oes cantus cuiuscunque
sit toni rionabiliter collocari. Distant enim abinicez p diapente. hoc
f. i gravibus. C. i acutis gstituta sut. Sed dicet aliquis quid est
vox grauis de illa que i qualibet uoce humana propinquior
é silentio que quidez format i uoce pectoris que é ifrior resonatio
⁊ magis propiqua cone pulmonis ad quem pcedit vox ⁊ ideo dr grauis
quia i illo i friori loco finitus é formata ⁊ tales i gstitutione ma
nus est ter. S. A. b. C. D. E. f. ⁊ G.

Acute dicut eo q acutiu reddut sonu respectu graviu p̃dictoz. formant
enim i supiori supiori. S. i uoce gutturis ⁊ ideo sup illas sonu reddit ⁊ tales sut
similiter ter que ideo sut a primis gravib; nomib; differentes:

Sup acute dicut eo q sup predictas acutas sonu reddut. ⁊ ideo é qa formant
i excelsiori loco. S. i uoce capitis ⁊ tales sut quat. S. A. bb. C. ⁊ D. é enim
alia adiuncta. S. E Le. ut p̃mes precipij quod i. G. acuto icipit gplemus:

Et é notandu q̃ i cuiuscuq; humana uoce quatuorcuq; ascendere possit ⁊ de
scendere ut quatuorcuq; ascensus ⁊ descensus pmutatiz patiat hec voces

186.